

นิพนธ์ต้นฉบับ

Original Article

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดู บุตรที่เป็นวัยรุ่นของครอบครัวมุสลิม อำเภอองครักษ์ จังหวัดพิจิตร

สมเกียรติยศ วรเดช Ph.D. (Public Health)*

ปัญญาพัฒน์ ไชยเมล์ Ph.D. (Public Health)*

ภาณุวัฒน์ พรหมสังคหะ วท.บ. (สาธารณสุขชุมชน)**

เบญจพร บัวชุม วท.บ. (การแพทย์แผนไทย)***

* สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ

** โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านคู อำเภอองครักษ์ จังหวัดพิจิตร

*** โรงพยาบาลวิภาวดี อำเภอวิภาวดี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บทคัดย่อ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นของครอบครัวมุสลิม อำเภอองครักษ์ จังหวัดพิจิตร เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์ภาคตัดขวาง กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ปกครองจำนวน 120 คน ทำการสุ่มตัวอย่างอย่างเป็นระบบ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่ได้รับตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน และมีค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาชแอลฟาด้านการรับรู้คุณค่าในตนเองของผู้ปกครอง ลักษณะนิสัยของบุตรที่เป็นวัยรุ่น สัมพันธภาพในครอบครัว การปฏิบัติตามคำสอนของศาสนา และการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นเท่ากับ 0.82, 0.73, 0.71, 0.78 และ 0.79 ตามลำดับ วิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นของครอบครัวมุสลิมด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (0.23, 95%CI: 0.11 ถึง 0.36) อย่างไรก็ตาม อายุมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (-0.01, 95%CI: -0.02 ถึง -0.01) ซึ่งสามารถอธิบายพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรได้ ร้อยละ 19.5 ($R^2 = 0.195$) จากผลการศึกษาดังกล่าว หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมการสร้างสัมพันธภาพในครอบครัวในกลุ่มผู้ปกครองมุสลิมโดยสอดแทรกเนื้อหาหลักธรรมคำสอนของศาสนาเพื่อช่วยให้ครอบครัวมีพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นที่ดีต่อไป

คำสำคัญ: พฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดู, บุตรที่เป็นวัยรุ่น, ครอบครัวมุสลิม

บทนำ

ปัจจุบัน ทั่วโลกมีประชากรวัยรุ่น (10-19 ปี) ประมาณ 1 ใน 5 ของประชากรทั้งหมด (ร้อยละ 18.00)⁽¹⁾ สำหรับประเทศไทยประชากรวัยรุ่น (10-24 ปี) มีร้อยละ

14.66⁽²⁾ วัยรุ่นแบ่งออกเป็น 3 ช่วงวัย คือ วัยรุ่นตอนต้นหรือวัยแรกรุ่น (10-14 ปี) วัยรุ่นตอนกลาง (14-16 ปี) และวัยรุ่นตอนปลาย (16-19 ปี) และเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกายและจิตใจ วัยรุ่นหญิง

มีการเปลี่ยนแปลงเร็วกว่าวัยรุ่นชาย โดยที่การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย การมีรูปร่างที่ดูคล้ายผู้ใหญ่มากขึ้น เช่น เสียงแตกห้าว เป็นต้น⁽³⁾ ในช่วงวัยรุ่น ผู้ปกครองควรมีการดูแลอย่างใกล้ชิด ซึ่งเป็นช่วงวัยของการพัฒนาเอกลักษณ์ของตนเองและแนวทางในการเลือกวิถีชีวิต⁽⁴⁾

ปัจจุบันสภาพสังคมแปรเปลี่ยนไป จึงทำให้ความใกล้ชิดระหว่างผู้ปกครองและวัยรุ่นลดลง อีกทั้งวัยรุ่นเป็นวัยที่ง่ายต่อการรับสิ่งยั่วยุต่างๆ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ เช่น ยาเสพติด การตั้งครุฑก่อนวัยอันสมควร ดังนั้น ครอบครัวจึงมีบทบาทที่สำคัญต่อการเลี้ยงดูบุตร⁽⁵⁾ สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันหลักในการอบรมเลี้ยงดูบุตรและหล่อหลอมพฤติกรรมในทางที่ถูกต้อง ซึ่งวิถีชีวิตและการอบรมเลี้ยงดูส่งผลต่อพฤติกรรมของบุตรภายหลังได้⁽⁶⁾ นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบหลายประการที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเลี้ยงดูบุตร⁽⁷⁾ ได้แก่ อาชีพของพ่อแม่ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ประสบการณ์ชีวิตและความมุ่งหวังในความสำเร็จของพ่อแม่

ครอบครัวมุสลิมเป็นครอบครัวที่เห็นความสำคัญของการอบรมเลี้ยงดูบุตรเป็นอย่างมาก เนื่องจากข้อบัญญัติทางศาสนาเกี่ยวกับหน้าที่ของครอบครัวในการกำเนิดและเลี้ยงดูบุตร⁽⁸⁾ โดยเฉพาะหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนของมารดาต่อบุตร ประชาชนชาวมุสลิมมีความเชื่อเกี่ยวกับชีวิตหลังความตายว่า ผู้เป็นแม่จะต้องถูกสอบสวนถึงการทำหน้าที่ของความเป็นแม่ ซึ่งมีความสำคัญรองจากการละหมาด⁽⁹⁾ จากคำภีร์อัลกุรอาน-ละอัลหาดีษได้เตือนให้ผู้ที่ เป็นพ่อแม่ตระหนักถึงการทำหน้าที่ให้ดีที่สุด อย่าเพิกเฉยกับการหาความสุขความสบายทางโลก โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบันสะท้อนให้เห็นได้ว่าเยาวชนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด⁽¹⁰⁾ ซึ่งเป็นสิ่งผิดหลักของศาสนาและสังคม จากปี พ.ศ. 2539 พบว่าเยาวชนมีการใช้ยาและสารเสพติดร้อยละ 6.7 และเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2541 และ 2544 เป็นร้อยละ 7.30 และ 7.90⁽¹¹⁾ ตามลำดับ สำหรับพื้นที่อำเภอท่งหวาย จังหวัด

พัทลุงประมาณ 2 ใน 3 เป็นประชากรมุสลิม (ร้อยละ 60.00) จำนวนวัยรุ่นในปี พ.ศ. 2554 – 2556 ร้อยละ 16.81, 16.12 และ 15.98 ตามลำดับ⁽¹²⁾ และจากข้อมูลพบว่า มีวัยรุ่นติดยาเสพติด ร้อยละ 6.80⁽¹³⁾ มารดาตั้งครุฑอายุต่ำกว่าอายุ 20 ปี ร้อยละ 1.93⁽¹⁴⁾

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นของครอบครัวมุสลิมในประเทศไทย พบว่า มีการศึกษาเกี่ยวกับสัมพันธภาพในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามคำสอนของศาสนา ในครอบครัวมุสลิมในจังหวัดนครนายก⁽⁸⁾ และการศึกษาเกี่ยวกับการปลูกฝังความศรัทธาในการอบรมเลี้ยงดูบุตรของครอบครัวไทยมุสลิมอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่⁽¹⁵⁾ อย่างไรก็ตามการศึกษาดังกล่าวทำการศึกษาในกลุ่มมารดาที่มีบุตรวัยรุ่นเพียงอย่างเดียว ซึ่งไม่ครอบคลุมถึงผู้ปกครองที่ไม่ใช่บิดามารดาหรือผู้ที่มีหน้าที่อบรมเลี้ยงดูโดยตรง และเป็นการศึกษาในสภาพแวดล้อมที่ไม่ใช่เป็นสังคมมุสลิม

ดังนั้น การอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นของทุกสังคมเป็นการส่งเสริมให้บุคคลเป็นบุคคลมีคุณค่าในสังคม⁽⁶⁾ และสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นต่อการเตรียมความพร้อมในการอบรมการเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่น จากปัญหาดังกล่าว การศึกษาค้นคว้าจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นของครอบครัวมุสลิม อำเภอท่งหวาย จังหวัดพัทลุง เพื่อนำผลไปประยุกต์ใช้ในชุมชนสำหรับการส่งเสริมพฤติกรรมที่เหมาะสมในการอบรมเลี้ยงดูบุตรวัยรุ่นของครอบครัวมุสลิมและเพื่อให้วัยรุ่นมุสลิมเป็นประชากรวัยรุ่นที่มีคุณภาพต่อไป

วิธีการศึกษา

การศึกษาเชิงวิเคราะห์แบบภาคตัดขวาง (analytic cross-sectional study) ครั้งนี้มีประชากรในการศึกษา คือ ผู้ปกครองที่มีบุตรที่เป็นวัยรุ่นของครอบครัวมุสลิม อำเภอท่งหวาย จังหวัดพัทลุง จากฐานข้อมูลประชากร

วัยรุ่นอายุ 13-19 ปี ของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ- ตำบลในอำเภอองครักษ์ (ข้อมูล ณ วันที่ 14 พฤศจิกายน 2556) จำนวน 1,599 คน การศึกษาครั้งนี้กำหนดให้ ตัวแปรตามคือ พฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็น วัยรุ่น มีระดับการวัดแบบช่วง (interval scale) หรือ ตัวแปรต่อเนื่อง (continuous variable) หาขนาดตัวอย่าง จากสูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติถดถอย- พหุคูณ⁽¹⁶⁾

$$n = (Z_{1-\alpha/2} + Z_{1-\beta})^2 / C(r)^2 + 3$$

โดยกำหนดให้ $Z_{1-\alpha/2}$ เท่ากับ 1.96, $Z_{1-\beta}$ เท่ากับ 1.28 และ r เท่ากับ 0.60 ตามลำดับ ได้ขนาดตัวอย่าง ไม่น้อยกว่า 120 คน ทำการสุ่มตัวอย่างอย่างเป็นระบบ (systematic random sampling) โดยแบ่งสัดส่วนขนาด ตัวอย่างจำแนกเป็น 3 ตำบล 24 หมู่บ้าน ทำการเก็บ รวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์โดยนักวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการ ศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 การรับรู้คุณค่าในตนเองของผู้ปกครอง จำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 2 ลักษณะนิสัยของบุตรที่เป็นวัยรุ่น จำนวน 12 ข้อ

ส่วนที่ 3 สัมพันธภาพในครอบครัว จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 4 การปฏิบัติตามคำสอนของศาสนา จำนวน 13 ข้อ

ส่วนที่ 5 การอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่น จำนวน 38 ข้อ

การพิจารณาจัดกลุ่มด้วยวิธีการกำหนดค่าพิสัย [(ค่าคะแนนสูงสุด-ค่าคะแนนต่ำสุด)/จำนวนระดับ] สำหรับการจัดกลุ่มระดับการรับรู้คุณค่าในตนเอง ของผู้ปกครอง ลักษณะนิสัยของบุตรที่เป็นวัยรุ่น สัมพันธ- ภาพในครอบครัว การปฏิบัติตามคำสอนของศาสนา และ การอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่น แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ สูง ปานกลาง และน้อย สำหรับการตรวจสอบ คุณภาพเครื่องมือตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content

validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความ ครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้องของภาษาเพื่อ ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ด้านเนื้อหา (item objective congruence index: IOC) อยู่ระหว่าง 0.50 - 1.00 นำแบบสอบถามที่ได้รับ ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์ไปทดลองใช้ และวิเคราะห์ค่า ความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ครอนบราช- แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) การรับรู้คุณค่า ในตนเองของผู้ปกครอง ลักษณะนิสัยของบุตรที่เป็นวัยรุ่น สัมพันธภาพในครอบครัว การปฏิบัติตามคำสอนของ ศาสนา และการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นเท่ากับ 0.82, 0.73, 0.71, 0.78 และ 0.79 ตามลำดับ

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยกำหนด ให้ตัวแปรตามมีสเกลการวัดแบบต่อเนื่อง (continuous outcome) วิเคราะห์สถิติถดถอยอย่างง่าย (simple re- gression analysis) เพื่อค้นหาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรร มการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นของครอบครัวมุสลิม และทำการวิเคราะห์เบื้องต้นที่ระดับปัจจัยระหว่างตัวแปร- ต้นและตัวแปรตามเพื่อพิจารณาปัจจัยเข้าสมการ โดย พิจารณาจากตัวแปรที่มีค่า p-value น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.25 และนำตัวแปรวิเคราะห์ด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (multiple linear regression) นำตัวแปรเข้าสมการด้วยวิธี Backward elimination และตัวแปรใดที่ให้ค่า p-value มากกว่า 0.05 ให้นำออกจากสมการ

ผลการศึกษา

จากผลการศึกษาคุณลักษณะของผู้ปกครอง อำเภอ- องครักษ์ จังหวัดพิจิตร พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 77.50) มีระดับการศึกษาประถมศึกษา (ร้อยละ 47.50) มีอาชีพเกษตรกรกรรม (ร้อยละ 53.30) ส่วนใหญ่ เป็นมารดา (ร้อยละ 73.30) จำนวนสมาชิกในครอบครัว ส่วนใหญ่มี 4-6 คน (ร้อยละ 71.70) ระดับการศึกษา ของบุตรอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 52.05) ส่วนใหญ่ผู้ปกครองทราบเกรดเฉลี่ยของบุตร (ร้อยละ 86.70) ลักษณะบ้านที่อยู่อาศัยทั้งหมดเป็นบ้านเดี่ยว

เขตที่ตั้งบ้านอยู่นอกเขตเทศบาล (ร้อยละ 57.50) มีอายุเฉลี่ย 41 ปี (SD = 8.58) และมีรายได้เฉลี่ย 11,140 บาท (SD = 6,451) (ตารางที่ 1)

สำหรับการรับรู้คุณค่าในตนเองของผู้ปกครอง ลักษณะนิสัยของบุตรที่เป็นวัยรุ่น สัมพันธภาพในครอบครัว การปฏิบัติตามคำสอนของศาสนา และการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่น พบว่า การรับรู้คุณค่าในตนเองของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 50.00, Mean±SD; 2.37±0.53) ลักษณะนิสัยของบุตรที่เป็นวัยรุ่นส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 72.50, Mean±SD; 2.70±0.51) ด้านสัมพันธภาพใน

ครอบครัวอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 49.20, Mean±SD; 3.55±0.63) การปฏิบัติตามคำสอนของศาสนาส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 86.60, Mean±SD; 4.25±0.60) และการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 75.80, Mean±SD; 3.41±0.43) (ตารางที่ 2)

การวิเคราะห์ห้อย่างหยาบสำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นของครอบครัวมุสลิม พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัว (0.26, 95%CI: 0.13-0.38) และการปฏิบัติตามคำสอนของศาสนา (0.25, 95%CI: 0.05-0.44)

ตารางที่ 1 คุณลักษณะทางประชากรของผู้ปกครอง

คุณลักษณะทางประชากร	จำนวน	ร้อยละ	คุณลักษณะทางประชากร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			จำนวนบุตรที่เป็นวัยรุ่น		
ชาย	27	22.50	1 คน	70	58.30
หญิง	93	77.50	> 1 คน	50	41.70
ระดับการศึกษา			ระดับการศึกษาของบุตร		
ไม่ได้เรียน	4	3.30	ประถมศึกษา	13	8.91
ประถมศึกษา	57	47.50	มัธยมศึกษาตอนต้น	76	52.05
มัธยมศึกษาตอนต้น	35	29.20	มัธยมศึกษาตอนปลาย	48	32.87
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	20	16.60	ปวส./อนุปริญญา	9	6.17
ปวส./อนุปริญญา	2	1.70	เกรดเฉลี่ยของบุตร		
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	2	1.70	ทราบ	104	86.70
อาชีพ			ไม่ทราบ	16	13.30
เกษตรกรกรรม	64	53.30	เขตที่ตั้งบ้าน		
รับจ้าง	27	22.50	เขตเทศบาล	51	42.50
ค้าขาย	21	17.50	นอกเขตเทศบาล	69	57.50
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	7	5.90	อายุ (ปี)		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	1	0.80	Mean ± SD.	41.38 ± 8.58	
ความเกี่ยวข้องกับบุตรที่เป็นวัยรุ่น			Min : Max	16 : 73	
บิดา	24	20.00	รายได้เฉลี่ย		
มารดา	88	73.30	Mean ± SD.	11,141.67 ± 6,451.88	
อื่นๆ	8	6.70	Min : Max	2,000 : 40,000	
จำนวนสมาชิกในครอบครัว					
1 - 3 คน	21	17.50			
4 - 6 คน	86	71.70			
> 6 คน	13	10.80			

มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่น แต่ในขณะที่อายุมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่น (-0.02, 95%CI: -0.03 - -0.01) อย่างไรก็ตาม ปัจจัยด้านเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ ความเกี่ยวข้องกับบุตรที่เป็นวัยรุ่น จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนบุตรที่เป็นวัยรุ่น ระดับการศึกษาของบุตร คะแนนเฉลี่ยของบุตร รายได้เฉลี่ย การรับรู้คุณค่าในตนเองของผู้ปกครอง และลักษณะนิสัยของบุตรที่เป็นวัยรุ่นไม่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่น (ตาราง

ที่ 3) การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณสำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นของครอบครัวมุสลิม พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัว (0.23, 95%CI: 0.11-0.36) มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่น ในขณะที่อายุมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่น (-0.01, 95%CI: -0.02-0.01) ซึ่งสามารถอธิบายพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรได้ร้อยละ 19.5 ($R^2 = 0.195$) (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 2 การรับรู้คุณค่าในตนเองของผู้ปกครอง ลักษณะนิสัยของบุตรที่เป็นวัยรุ่น สัมพันธภาพในครอบครัว การปฏิบัติตามคำสอนของศาสนา และการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่น

ปัจจัย	Mean	SD.	ระดับ, จำนวน (ร้อยละ)		
			สูง	ปานกลาง	น้อย
การรับรู้คุณค่าในตนเองของผู้ปกครอง	2.37	0.53	2 (1.70)	60 (50.00)	58 (48.30)
ลักษณะนิสัยของบุตรที่เป็นวัยรุ่น	2.70	0.51	4 (3.30)	87 (72.50)	29 (24.20)
สัมพันธภาพในครอบครัว	3.55	0.63	59 (49.20)	54 (45.00)	7 (5.80)
การปฏิบัติตามคำสอนของศาสนา	4.25	0.60	104 (86.60)	14 (11.70)	2 (1.70)
พฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่น	3.41	0.43	27 (22.50)	91 (75.80)	2 (1.70)
รวม	3.28	0.33	10 (8.30)	108 (90.00)	2 (1.70)

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์แต่ละคู่ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นของครอบครัวมุสลิม

ปัจจัย	Coef.	95% CI	p-value
เพศ			0.429
ชาย	Ref.		
หญิง	0.08	-0.12 - 0.27	
ระดับการศึกษา			0.482
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	Ref.		
มัธยมศึกษาตอนต้น	0.10	-0.09 - 0.29	
มัธยมศึกษาตอนปลายและสูงกว่า	-0.12	-0.33 - 0.09	
อาชีพ			0.122
เกษตรกรกรรม	Ref.		
รับจ้าง	-0.16	-0.36 - 0.05	
รับราชการ/ค้าขาย/แม่บ้าน	-0.14	-0.33 - 0.06	

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์แต่ละคู่ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นของครอบครัวมุสลิม (ต่อ)

ปัจจัย	Coef.	95% CI	p-value
ความเกี่ยวข้องกับบุตรที่เป็นวัยรุ่น			0.444
บิดาและอื่น ๆ	Ref.		
มารดา	0.07	-0.11 - 0.25	
จำนวนสมาชิกในครอบครัว			0.305
1 - 3 คน	Ref.		
4 - 6 คน	-0.14	-0.35 - 0.08	
> 6 คน	-0.14	-0.45 - 0.18	
จำนวนบุตรที่เป็นวัยรุ่น			0.514
1 คน	Ref.		
> 1 คน	0.05	-0.11 - 0.22	
ระดับการศึกษาของบุตร			0.114
มัธยมศึกษาตอนต้นและต่ำกว่า	Ref.		
มัธยมศึกษาตอนปลายและสูงกว่า	-0.13	-0.29 - 0.31	
เกรดเฉลี่ยของบุตร			0.319
ทราบ	Ref.	-0.12 - 0.27	
ไม่ทราบ	0.12	-0.12 - 0.36	
อายุ (ปี)	-0.02	-0.03 - 0.01	0.001
รายได้เฉลี่ย (บาท)			0.623
ต่ำกว่า 11,140 บาท	Ref.		
มากกว่า 11,140 บาท	-0.04	-0.21 - 0.13	
การรับรู้คุณค่าในตนเองของผู้ปกครอง (คะแนน)	0.05	-0.10 - 0.20	0.524
ลักษณะนิสัยของบุตรที่เป็นวัยรุ่น (คะแนน)	0.12	-0.05 - 0.28	0.175
สัมพันธภาพในครอบครัว (คะแนน)	0.26	0.13 - 0.38	< 0.001
การปฏิบัติตามคำสอนของศาสนา (คะแนน)	0.25	0.05 - 0.44	0.015

ตารางที่ 4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นของครอบครัวมุสลิม

ปัจจัย	Coef.	95% CI	p-value
อายุ (ปี)	-0.01	-0.02 ถึง -0.01	0.001
สัมพันธภาพในครอบครัว (คะแนน)	0.23	0.11 ถึง 0.36	<0.001

$R = 0.441, R^2 = 0.195, R^2_{adj} = 0.181, SE = 0.405$

วิจารณ์

จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นของครอบครัวมุสลิม อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่น ในขณะที่อายุของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นของครอบครัวมุสลิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า การรับรู้คุณค่าตนเองของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 50.00) แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่อยู่ในวัยแรงงาน ซึ่งต้องทำงานรับผิดชอบครอบครัวเป็นหลัก และมีเวลาในการทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลในครอบครัวน้อยลง อาจส่งผลต่อการรับรู้คุณค่าตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนของลักษณะนิสัยของบุตรที่เป็นวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นประมาณ 2 ใน 3 มีลักษณะนิสัยอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 72.50) ซึ่งให้เห็นได้ว่าลักษณะนิสัยของวัยรุ่นขึ้นอยู่กับ การเลี้ยงดูที่ได้รับจากครอบครัวและการแสดงศักยภาพของตนเอง ซึ่งส่งผลต่อการสร้างลักษณะนิสัยภายในและภายนอกของวัยรุ่น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เกษตรชัย และหิ้ม และอุทิศ สังขรัตน์⁽¹⁷⁾ ซึ่งพบว่าการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมรุนแรงของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดสงขลา อย่างไรก็ตาม การศึกษาครั้งนี้แตกต่างจากการศึกษาของ ทิพวรรณ จันทสิทธิ์⁽¹⁸⁾ ที่ศึกษาความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีจิตลักษณะและสถานภาพครอบครัวที่แตกต่างกัน พบว่าระดับความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคของนักเรียนอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าการศึกษานี้ทำการศึกษาในกลุ่มวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งมีความเป็นผู้ใหญ่มากกว่าวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆ

สำหรับการปฏิบัติตามคำสอนของศาสนา พบว่าครอบครัวส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามคำสอนของศาสนา

อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 86.60) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครอบครัวมีการอบรมสั่งสอนให้บุตรศรัทธาปฏิบัติตามหลักศาสนา และส่งเสริมให้บุตรได้ศึกษาประเพณีของศาสนาอิสลาม ส่งผลให้การปฏิบัติคำสอนของศาสนาอยู่ในระดับสูง ซึ่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของมาเรียม มะแซ⁽¹⁹⁾ ที่ศึกษาการปฏิบัติตามหลักคุณธรรมจริยธรรมอิสลามของนักเรียน โรงเรียนตาดีกาตามทัศนะของผู้ปกครอง ในอำเภอมือเมือง จังหวัดปัตตานี พบว่า การปฏิบัติตามหลักคุณธรรมจริยธรรมอิสลามของนักเรียนตามทัศนะของผู้ปกครองโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตามการศึกษาค้นคว้านี้ แตกต่างจากการศึกษาของฟาริดาห์ ยงกิจ⁽¹⁵⁾ ที่ศึกษาวิธีการปลูกฝังศรัทธาในการอบรมเลี้ยงดูบุตรของครอบครัวไทยมุสลิมในอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พบว่า ความรู้เกี่ยวกับความศรัทธา และวิธีการปลูกฝังความศรัทธาในการอบรมเลี้ยงดูบุตรอยู่ในระดับปานกลาง และแตกต่างจากการศึกษาของบุญฤทธิ์ ปิ่นทับทิม⁽²⁰⁾ ที่ทำการศึกษาคุณธรรมจริยธรรม และแนวทางพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมศาสนาอิสลามนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่ภาคกลาง พบว่า คุณธรรมจริยธรรมอิสลามอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่น พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 75.80) แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองมีพฤติกรรมการเอาใจใส่ในการเลี้ยงดูบุตรในด้านต่างๆ เช่น การดูแลสุขภาพ การศึกษาและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย อย่างไรก็ตามจากการศึกษาผู้ปกครองส่วนใหญ่อยู่ในวัยแรงงาน และทำงานรับผิดชอบครอบครัวเป็นหลัก เป็นไปได้ว่า ทำให้มีเวลาทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลในครอบครัวน้อยลง ส่งผลให้ผู้ปกครองมีพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของสุทธิดา ทิฐิธรรมเจริญ⁽⁷⁾ ที่ได้ศึกษาบทบาทของบิดาในการอบรมเลี้ยงดูบุตรวัยรุ่น

พบว่า บิดามีบทบาทในการอบรมเลี้ยงดูบุตรวัยรุ่นอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับการศึกษาของ อัจฉรา ภูระธีระ⁽²¹⁾ ที่ศึกษาความคาดหวังของบุตรวัยรุ่นตอนต้นและการปฏิบัติจริงในการอบรมเลี้ยงดูบุตรวัยรุ่นของบิดา ในอำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ พบว่า บิดามีระดับการปฏิบัติจริงด้านการดูแลสุขภาพ สนับสนุนทางอารมณ์ และการส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ Wibultanaphan⁽²²⁾ ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลี้ยงดูเด็กวัยก่อนเรียนของบิดามารดาในกรุงเทพมหานคร พบว่า พฤติกรรมการเลี้ยงดูเด็กอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นของครอบครัวมุสลิม พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นของครอบครัวมุสลิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้ ประมาณ 1 ใน 2 ผู้ปกครองมีสัมพันธภาพในครอบครัวอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 49.20) แสดงให้เห็นว่าการที่สมาชิกในครอบครัวอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข การมีปฏิสัมพันธ์ภายในครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของสมาชิกในครอบครัวเป็นการสร้างระบบในการดูแลซึ่งกันและกันตามเอกลักษณ์ของแต่ละครอบครัว และปัจจัยอื่นๆ เช่น พันธธรรม ความเชื่อ วัฒนธรรมประเพณี กฎระเบียบ และประสบการณ์ที่ได้รับ ส่งผลต่อการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ต่างๆ⁽²³⁾ รวมทั้งส่งผลต่อพฤติกรรมการเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุภาภรณ์ โต๊ะชอ⁽⁸⁾ ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูบุตรวัยรุ่นของครอบครัวมุสลิม ในจังหวัดนครนายก พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการอบรมเลี้ยงดูบุตรวัยรุ่นของครอบครัวมุสลิม

ในส่วนปัจจัยด้านอายุมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นของ

ครอบครัวมุสลิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจจะ มีสาเหตุจากผู้ปกครองที่ยังมีอายุมากขึ้นก็ยังมีช่องว่างระหว่างวัยกับบุตรวัยรุ่นมากขึ้นด้วย ทำให้ไม่สามารถเข้าใจพฤติกรรมวัยรุ่นได้ดีพอ และจากการศึกษานี้พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงวัยทำงาน (อายุเฉลี่ย 41 ปี) และประกอบอาชีพเกษตรกรรม (ร้อยละ 53.30) ซึ่งเป็นวัยที่ต้องทำงานและดูแลครอบครัว จึงทำให้มีระยะเวลาในการดูแลบุตรน้อยลง จึงส่งผลให้อายุของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่น อย่างไรก็ตาม การศึกษานี้แตกต่างจากการศึกษาของสุภาภรณ์ โต๊ะชอ⁽⁸⁾ ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูบุตรวัยรุ่นของครอบครัวมุสลิมในจังหวัดนครนายก พบว่า อายุของมารดาที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการแสดงความสามารถและให้อิสระต่อบุตร

จากผลการศึกษาดังกล่าว หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมสัมพันธภาพในครอบครัวในกลุ่มผู้ปกครองมุสลิม โดยการจัดกิจกรรมที่สอดแทรกเนื้อหาหลักธรรม คำสอนของศาสนา และรวมทั้งให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมวัยรุ่นแก่ผู้ปกครองที่มีความแตกต่างระหว่างอายุ เพื่อช่วยให้ผู้ปกครองเข้าใจวัยรุ่นมากขึ้น และมีพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่เป็นวัยรุ่นที่ดีขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

1. United Nations Children's Fund (UNICEF). The state of the world's children 2011 [Internet]. New York: Hatteras Press; 2013 Feb [cited 2013 Nov 28]. 138 p. Available from: http://www.unicef.org/sowc2011/pdfs/SOWC-2011-Main-Report_EN_02092011.pdf
2. สำนักสถิติแห่งชาติ. ประชากรจำแนกตามหมวดอายุ เพศ และเขตการปกครอง [อินเทอร์เน็ต] 2556 [สืบค้นเมื่อ 28 พ.ย. 2556]. แหล่งข้อมูล: http://popcensus.nso.go.th/show_table.php?t=3&yr=2543
3. ชมรมจิตแพทย์เด็กและวัยรุ่นแห่งประเทศไทย. แนวทางการแก้ไขความก้าวร้าวรุนแรงในเด็กและวัยรุ่น

- [อินเทอร์เน็ต]. [สืบค้นเมื่อ 28 พ.ย. 2556]. แหล่งข้อมูล: http://www.rcpsych.org/cap/detail_article.php?news_id=31
4. ฉันทนา มุตติ. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู การสนับสนุนทางสังคม การบรรลุลูกตามขั้นพัฒนาการ และพฤติกรรมพลเมืองดีของวัยรุ่นในภาคใต้ [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต]. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์; 2540. 167 หน้า.
 5. วราภรณ์ รักรวิชัย. การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: แสงศิลป์การพิมพ์; 2535.
 6. โสภณัท นุชนารถ. จิตวิทยาวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี; 2542.
 7. สุทธิดา ทิฐิธรรมเจริญ. บทบาทของบิดาในการอบรมเลี้ยงดูบุตรวัยรุ่น [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์-มหาบัณฑิต]. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช; 2546. 142 หน้า.
 8. สุภาพรณี โต๊ะชอ. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูบุตรวัยรุ่นของครอบครัวมุสลิมในจังหวัดนครนายก [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต]. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช; 2549. 127 หน้า.
 9. ฟ้า ดอกบัว. ศาสนาเปรียบเทียบ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช; 2539.
 10. อานัส แสงอารีย์. เด็กในทัศนะของอิสลาม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่องทางธรรม; 2546.
 11. งานยาเสพติดอำเภองครักษ์. สรุปผลการดำเนินงานยาเสพติดอำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช; 2545.
 12. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง. ระบบรายงานกิจกรรมสาธารณสุข [อินเทอร์เน็ต]. [สืบค้นเมื่อ 26 พ.ย. 2556]. แหล่งข้อมูล: <http://203.157.229.11/report/>
 13. ฝ่ายความมั่นคง. ทะเบียนรายชื่อติดตามให้การช่วยเหลือการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง. พัทลุง: ที่ว่าการอำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง; 2556.
 14. กลุ่มงานส่งเสริมสุขภาพ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง. อัตราการตั้งครรภ์ในมารดาอายุ 15-19ปี [อินเทอร์เน็ต]. [สืบค้นเมื่อ 26 พ.ย. 2556]. แหล่งข้อมูล: http://203.157.229.18/report56/kpi_ssj_detail2.php?p=0.85242670608524&o=173.00&b=20295.00&kpiid=04013&m=09&y=2556
 15. ฟารีดาห์ ยงกิจ. วิธีการปลูกฝังความศรัทธาในการอบรมเลี้ยงดูบุตรของครอบครัวไทยมุสลิม ในอำเภอกะลันตา จังหวัดกระบี่ [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต]. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์; 2550. 280 หน้า.
 16. Hsieh FY, Bloch DA, Larsen MD. A simple method of sample size calculation for linear and logistic regression. *Statistics in Medicine* 1998;17:1623-34.
 17. เกษตรชัย และหิม, อุทิศ สังขรัตน์. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคุณลักษณะทางจิต ปัจจัยการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวและปัจจัยอิทธิพลความรุนแรงกับพฤติกรรมการรังแกของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดสงขลา. *วารสารศิลปศาสตร์* 2555;4:65-78.
 18. ทิพวรรณ จันทสิทธิ์. การเปรียบเทียบความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีจิตลักษณะและสถานภาพครอบครัวที่แตกต่างกัน [วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต]. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม; 2550. 104 หน้า.
 19. มาเรียม มะแซ. การปฏิบัติตามหลักคุณธรรมจริยธรรมอิสลามของนักเรียน โรงเรียนตาดีกา ตามทัศนะของผู้ปกครองในอำเภอมือเมือง จังหวัดปัตตานี [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต]. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์; 2553. 191 หน้า.
 20. บุญฤทธิ์ ปิ่นทับทิม. คุณธรรมจริยธรรมและแนวทางพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมศาสนาอิสลามนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่ภาคกลาง [วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต]. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา; 2550. 130 หน้า.
 21. อัจฉรา ภูระธีระ. ความคาดหวังของบุตรวัยรุ่นตอนต้นและการปฏิบัติจริงในการอบรมเลี้ยงดูบุตรวัยรุ่นของบิดาในอำเภอมือเมือง จังหวัดสุรินทร์ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต]. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช; 2546. 171 หน้า.
 22. Wibultanaphan M. Factor related to parental childrearing behaviors of preschool children in Bangkok [Dissertation, Master of Nursing Science]. Nakornphatom: Mahidol University; 2009. 77 p.
 23. สายพิน หัตถ์ธีรัตน์. คู่มือหมอบุตรวัยรุ่นฉบับสมบูรณ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: หมอชาวบ้าน; 2549.

Abstract: Factors Associated with Parenting Behavior of Adolescents among Muslim Families in Kongra District, Phatthalung Province

Somkiattiyos Woradet, Ph.D. (Public Health)*; Bhunyabhadh Chaimay, Ph.D. (Public Health)*; Bhanuwat Phromsunkkhaha, B.Sc. (Community Health); Benjaporn Bourchun, B.Sc. (Thai Traditional Medicine)*****

** Department of Public Health, Faculty of Health and Sports Science, Thaksin University; ** Bankoo Tambon Health District Promoting Hospital, Kongra District, Phatthalung Province; *** Viphawadee Hospital, Viphawadee District, Surat Thani Province*

Journal of Health Science 2015;24:395-404.

The objective of this analytic cross-sectional study was to investigate factors associated with parenting behavior of adolescents among Muslim families in Kongra District, Phatthalung Province. The samples were 120 parents selected by systematic random sampling, and interviewed by using questionnaire. The content validity was tested by three experts and Conbach's alpha coefficient of perceived self-esteem of parents, habitually characteristic of adolescents, family relationship, religious practice, and parenting behavior were 0.82, 0.73, 0.71, 0.78, and 0.79 respectively. Multiple regression analysis was used to analyze factors associated with parenting behavior of adolescents in Muslim families. It was found that family relationship was positively significantly associated with parenting behavior of adolescents among Muslim families (0.23, 95%CI 0.11 to 0.36). However, age was negatively significantly associated with parenting behavior of adolescents (-0.01, 95%CI: -0.02 to -0.01). The parenting behavior of adolescents was explained at 19.5 percent ($R^2 = 0.195$). The results suggested that public sectors should promote family relationships among Muslim families using religious practices in order to increase parenting behavior of adolescents among Muslim families.

Key words: parenting behavior, adolescent, Muslim families